

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

101 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

10, 12, 17 лютого 2020 року

Чернівці – 2020

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 101 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (м. Чернівці, 10, 12, 17 лютого 2020 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2020. – 488 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 101 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (м.Чернівці, 10, 12, 17 лютого 2020 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Іващук О.І.,
доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професор Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-843-4

© Буковинський державний медичний
університет, 2020

Отже, визначення активності глюкозо-6-фосфатази можна використовувати як маркерний показник ураження гепатоцитів.

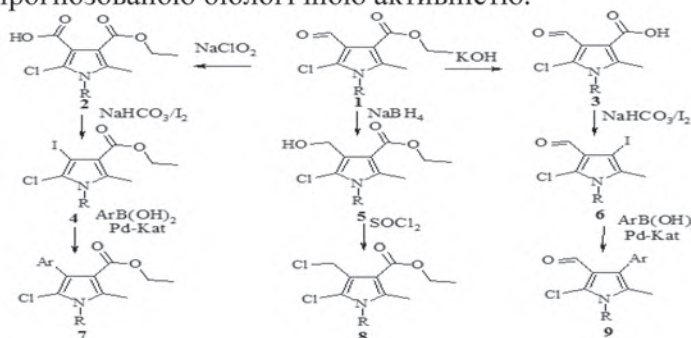
Грозав А.М.

ЕТИЛ 4-ФОРМІЛ-5-ХЛОРО-1H-ПІРОЛ-3-КАРБОКСИЛАТИ: СИНТЕЗ ТА ВЛАСТИВОСТІ

*Кафедра медичної та фармацевтичної хімії
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Пірол належить до важливого типу нітрогенвмісних гетероциклів і є достатньо поширеним серед природних речовин, оскільки є структурним фрагментом важливих біогенних сполук — амінокислот (проліну, оксипроліну, триптофану), алкалоїдів, гемоглобіну, хлорофілу, жовчі, вітаміну В₁₂, деяких антибіотиків. Пірол і його гідровані аналоги є структурним фрагментом лікарських речовин (ноотропний засіб – пірацетам, група інгібіторів ангіотензинперетворювальних ферментів: каптоприл, лізиноприл, а також ряд плазмозамінників похідних полівінілпіролідону).

З іншого боку синтетичний інтерес викликає поліфункціональність цих систем (наявність високореакційноздатної альдегідної групи, поряд з складноєфірною групою з однієї сторони та атомом галогену з іншої), що дає можливість змоделювати та синтезувати цілий ряд нових систем з прогнозованою біологічною активністю.

Використовуючи синтетичний потенціал піролів типу 1 отримано ряди структурно споріднених піроловмісних систем з потенційною біологічною активністю 2-9.

Згідно із результатами комп'ютерного скринінгу, виконаного у середовищу програмного забезпечення "Pass Online", синтезовані сполуки типу 2-9 мають потенційну протимікробну, гіпоглікемічну та діуретичну активність. Їх структурна подібність дозволила зробити висновки щодо впливу тих чи інших функціональних замісників на загальну біологічну активність сполук.

Коляник І.О.

ВПЛИВ 3-ОХ ДЕННОГО ВВЕДЕННЯ МЕЛАТОНІНУ НА ВМІСТ ТБК-АКТИВНИХ ПРОДУКТІВ ТА КАТАЛАЗНУ АКТИВНІСТЬ КРОВІ ЩУРІВ ЗА УМОВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ НЕФРОПАТІЇ

*Кафедра біоорганічної і біологічної хімії та клінічної біохімії
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Однією із важливих проблем медицини є пошук сучасних методів лікування захворювань нирок. Їх дисфункція супроводжується метаболічними порушеннями і токсичним ураженням організму, що призводить до окислювального стресу у клітинах. Останнім часом активно вивчаються фізіологічні ефекти мелатоніну, як потужного антиоксиданту, що здатний стабілізувати клітинні мембрани, покращувати капілярну мікроциркуляцію, збільшувати стійкість клітин до ушкоджуючих чинників.